

LISTY Z AURA – PONTU

LÉTO 2024

Kontakty

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Žádosti o práva, smluvní agenda

Petra Marková – tel.: 731 184 896, petra.markova@aurapont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aurapont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aurapont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aurapont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aurapont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aurapont.cz

SPECIÁLNÍ PROJEKTY:

Marcel Kral: marcel.kral@aurapont.cz

SEKRETARIÁT:

info@aurapont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: info@aurapont.cz

<https://www.aurapont.cz>

Jana Veberová

ANI KOČKA ANI PES

5 m, 3 ž (možnost zdvojení rolí)

veselohra z rodinného života

Hlavní postavy této rodinné komedie tvoří dvě rodiny - Kalinovi (Antonín, Božena, Julie) a Skálovi (Tomáš, Eliška, Martin, Tadeáš), postavy doplňují Amant, popřípadě Cvičitelka jógy a Bezdomovec (nejsou nutné).

Julie Kalinová je třicítka, krásná mladá žena, pracuje v realitách a těší se velkému zájmu mužů. Její dlouhodobý amant Patrik Katzmann alias „kočka“ ji už ale nudí. To v druhé rodině mají jiný problém se synem, který je spokojen na „mamahotelu“ a ne a ne se oženit. Matky obou mladých lidí se setkávají na lekcích jógy, kde vymyslí plán, jak obě děti seznámit.

Ty je ale nečekaně předběhnou a děj plný zvratů nabírá na obrátkách. Příběh končí proměnou obou hlavních postav mladých lidí, sledujeme jejich vyzrání v dospělý pár.

Martin Jurajda

DOBRÝ, DOBRÝ

3 m, 5 ž

rodinná komedie

„Dobrý dobrý“ je z francouzského „bon bon“, čili bonbon. Na rodinný oběd se postupně schází celá rodina, nicméně atmosféra je díky pozdním příchodům jednotlivých postav mírně napjatá. Pro zklidnění situace začne babička nabízet bonboniéru, kterou našla kdesi hluboko ve špajzu, a rodinní příslušníci se začínají měnit...

Chtěli jste být v životě někdy někým jiným? A kdo by to byl? Někdo z rodiny? Nebo třeba soused? A co kdyby to bylo opravdu možné...? Komedie z rodinného prostředí s téměř detektivní zápletkou, kterou zažíváme všichni, když se po čase sejde příbuzenstvo.

Petr Haken

POHYBOVÉ AKTIVITY

2 m, 1 ž

konverzační komedie

Trochu hořká komedie s vlastně dobrým koncem. Snad je to abiturientský sraz, na který přijeli dva bývalí profesori. Chtěli spolu trochu popít jako zamlada a užít si trochu s děvčaty jako zamlada. Nicméně na to již nemají sil ani nápadů, a tak se začnou utápět v bezbřehém filosofování, pití a přehnaných představách. Ve hře je parafrázován jazyk Vladislava Vančury či Ivana Olbrachta, můžeme v ní rovněž najít poetiku Václava Havla či Charlese Bukowského.

Zuzana Kalousová

KDE NEBYLO NIC

5 m, 4 ž, 1 dívka/chlapec

muzikál

Původní komediální muzikál o cestě „od nikam do nikam“, který svým stylem osciluje „někde mezi vlastníky ze hry Jiřího Havelky a přáteli z muzikálu *Company* Stephena Sondheima“.

Skupina ochotníků se snaží udržet nad vodou svůj skomírající divadelní spolek. Pokud se jim nezvýší návštěvnost, přijdou o finanční podporu města a budou muset ukončit svou činnost. Pod vedením nezdolné režisérky Marie bojují o zachování své existence, dokonce se pokusí nastudovat muzikál z Broadwaye. Nic se jim ale nedaří. Před premiérou *Maryši* na poslední chvíli vypadne hlavní postava kvůli inventuře v práci a žádost o licenci na zahraniční muzikál je jim zamítnuta. Ve chvíli zoufalství jednoho z herců napadne nalákat diváky na příslib nahoty na jevišti. Uprostřed nácvičku uměleckého svlékání si pak herci – ochotníci musejí odpovědět na otázku, proč se vlastně divadlu navzdory nedostatku času a (upřímně) i talentu věnují a co by pro ně znamenalo, kdyby jejich divadlo muselo skončit.

Viktor Pavlovič

NA HRANĚ

3 m, 1 ž (2 m a 2 herci alterující dalších 6 rolí)

situační tragikomedie

Když se na mostě sejdou dva muži odhodlaní skoncovat se životem, vznikne praktický problém - kdo má přednost skočit jako první? Tak závažné a současně poslední životní rozhodnutí vyžaduje naprosté soustředění a klid, jenže ani jednoho se mužům nedostává – ani jeden nepočítal, že se zde shodou okolností setkají dva. Náhodní kolemjdoucí mají své zájmy a snaží se, v duchu naší doby, využít tragikomickou situaci ve vlastní prospěch - co všechno se dá zpeněžit, má lidský život ještě jinou než finanční hodnotu, najde se někdo, komu na osudu hrdinů skutečně záleží a co na to politici?

Situační tragikomedie, která dnešní dobu cynicky komentuje, nicméně bez snahy hledat nějaké schůdné řešení - důležité je nastavovat zrcadlo, vše ostatní nějak dopadne, a to doslova.

Hra počítá se dvěma hlavními postavami a dalšími šesti, v nichž se střídají dva herci/herečky.

Nové překlady

Z angličtiny

Jonathan Lynn (Velká Británie)

PROMIŇTE, PANE PREMIÉRE, UŽ SI ÚPLNĚ NEVZPOMÍNÁM...

(I'm Sorry, Prime Minister, I Can't Quite Remember...)

přeložil Viktor Janiš

satirická komedie

3 m, 1 ž

Jonathan Lynn se v závěrečné kapitole oblíbené satirické série o britských politicích (*Jistě, pane premiére...*) opět vrací k oblíbeným postavám Jima Hackera a sira Humphreye Applebyho, kteří se nyní ve stáří potýkají s životem po odchodu ze státních služeb.

Jim, který se usídlil ve svém novém domově na Hacker College v Oxfordu, se jako vždy ocitá uprostřed řady problémů, za něž si může hlavně sám. Neví, jak se s nimi vypořádat, a tak se obrátí na svého starého a nepříliš loajálního tajemníka sira Humphreye Applebyho.

To, co následuje, nese všechny charakteristické rysy konverzačních komedií o těchto postavách a zároveň jde o dojemný portrét dvou stárnoucích „sparingpartnerů“, kteří se zoufale snaží zorientovat v moderním světě a zjistit, jaké je jejich místo v něm. Přitom postupně odkrývají vzájemné přátelství a empatii a zároveň dostávají od života několik tvrdých lekcí. Ústřední dvojici asistují postavy Jimovy asistentky a nečekaně se objevivšího soudce z dřívějšíka.

Tuto politickou satirickou komedii s podtitulem „Poslední kapitola“ uvedlo Cambridge Arts Theatre v listopadu 2023.

Nick Reed (Velká Británie)

BOTOX BEZ ZÁRUKY (Never Mind the Botox)

přeložila Martina Neradová

5 m, 3 ž

komedie o plastické chirurgii

Titul hry ironicky upomíná na název nahrávky punkových Sex Pistols *Never Mind the Bollocks* a pokud jde o děj, je skutečně až punkově humorná. Tim přichází na kliniku, aby si nechal zvětšit penis. Rád by měl totiž sex se svojí novou dívkou Amy, kterou ze strachu odmítl. Naštěstí má slevový kupon, tak ho to na klinice, která není v nejlepší situaci, nebude tolik stát. Klinikou vede prapodivný alkoholik, doktor Longadonga a zachraňuje ji věčná recepční, jeho manželka Cristina. Vzápětí doráží Wendy, aby podstoupila omlazovací zákrok, v doprovodu své dcery Amy, Timovy odmítnuté dívky. Pak se samozřejmě všichni náhodně setkávají - Tim, předstírající operaci nosu, Wendy, která nahlásila manželovi odlet na Tenerife, a překvapená Amy. Do komplikované situace se navíc zjeví Gary, manžel Wendy a otec Amy - celý rodinný čtyřúhelník se tedy (v různých konstelacích) přesunul na veřejné místo, kde jde o nejcitlivější věci: úpravy zevnějšku, které mají všem zúčastněným (snad) zlepšit život. Dalším příchozím je novinář Bob. Ten přišel na zákrok a také nasbírat materiál na článek (redakce za něj zaplatí úpravu prstů, ale on za liposukci přislíbí pozitivní článek). Gary svou ženu nepozná pod obvazy a ta si z něj vystřelí, vydává se totiž za Francouzku, aby otestovala jeho věrnost. Dozvídá se, že Gary podezřívá svou ženu Wendy z nevěry se svým bratrem Billym, který se zde - jako by všeho nebylo dost - také objevuje na pravidelnou dávku botoxu. To už je ale doktor Longadonga, který by stejně byl radši veterinář, pryč a zákroku se ujímá Cristina.

Ve druhém dějství se Amy pokouší svést Tima, ten s ní ovšem sex mít nemůže. Opakovaně odmítnutá Amy ze všeho viní svůj vzhled, který až do této chvíle nechtěla operativně měnit. Ukáže se, že Cristina Timovu operaci pokazila. Jeho penis je nefunkční. Pokazila i Wendy a Billa. Zápetka nebere konce - Bill se také zamiluje do Wendy, která se vydává za Polku, Gary ji (jako Pippu) žádá o ruku, Wendy se snaží Timovi pomoci v otázkách sexu, ale vzniklou dvousmyslnou situací uvidí Amy...

Do závěrečného konfliktu, v němž si všichni vzájemně poškodí nové plastiky, přichází smířený Longadonga, aby se vrátil ke své profesi. Bohužel se nepodařilo opravit zpackanou liposukcí novináře Boba, který bude kliniku žalovat. Jak ale vidíme na propagačním videu na konci, Longadonga a Cristina se zachránili - otevřou kliniku plastické chirurgie pro domácí mazlíčky...

Hra je postavena na bláznivém slovním, místy obscénním, situačním humoru, hříčkách a nedorozuměních, ale také na humoru černém a ironickém. Hru poprvé uvedlo v autorově režii Thundermaker Productions Ltd na scéně White Bear v březnu 2014, text byl nominován na cenu The Off West End Theatre Awards v kategorii Nejlepší nová hra. Nick Reed píše pro nejružnější TV stanice (BBC, ITV a Sky), píše i pro divadlo, režíruje, píše scénáře k počítačovým hrám. Na Slovensku byla uvedena jeho hra *Lifecoach*.

Rory Mullarkey (Velká Británie)

MŮJ HRAD, MŮJ DŮM (Mates in Chelsea)

přeložil Michal Zahálka

4 m, 5 ž

konverzační komedie / situační komedie / satira

Život mladého, pohledného, zámožného šlechtice nemusí být v současné Anglii tak bezstarostný, jak by se mohlo zdát. Svě o tom ví i vikomt Theodore Bungay: hospodyně paní Hanrattyová, která se mu oddaně stará o luxusní byt v srdci londýnské Chelsea, je radikální komunistka; jeho milá Finty už by po sedmi letech od zasnoubení ráda dospěla k oltáři a hrdinovy výmluvy začínají být poněkud průhledné; na návštěvu se chystá matka, lady Agrippina, která už ztrácí trpělivost se synovým bezuzdným utrácením. Když ale matka přijede, ukáže se, že je věc ještě podstatně horší: rozhodla se totiž prodat rodový zámek na severu Anglie exulovanému ruskému oligarchovi Olegu Michailoviči Govorovovi, kterému jde po krku FSB a odlehlý zámek bez mobilního signálu se mu hodí jako úkryt. Theodorovi nezbyvá než se v převleku za oligarchu vydat na zámek a koupit odvolat. Do věci se ale vedle Finty vloží i věrný kamarád Charlie, který se má za mistra převleků, Agrippinina realitní agentka a milenka Simone – a v závěru i další.

Černočerná satirická komedie Roryho Mullarkeye (1987) začíná jako novodobá variace na konverzační komedie Oscara Wildea. Postupně se překlápí do situační frašky s převleky, záměnami postav a nenadálými zvraty, neustále si však udržuje skvělé, výrazně stylizované komediální dialogy stavějící na kontrastu mezi vybranou formou a přizemně vulgárním obsahem – a především satirické ostří nabroušenější než milovaný kráječ na dorty paní Hanrattyové. Ve světové premiéře komedii uvádí Royal Court Theatre od listopadu 2023.

Danny Robins (Velká Británie)

2:22 - DUCHAŘSKÝ PŘÍBĚH (2:22 - A Ghost Story)

přeložil Michal Zahálka

2 m, 2 ž, policista/-é

černohumorný zábavný thriller

Jenny a Sam se spolu se svou malou dcerkou čerstvě nastěhovali do starého viktoriánského domu, který rekonstruují. První noci v neznámém a v ještě nezabydleném prostředí jsou lehce děsivé. Jenny je přesvědčená, že každou noc přesně ve 2:22 se z dětské chůvičky ozývají kroky – někdo chodí okolo postýlky. Je možné, že v domě straší? Sam, který je vědec, je pouze ochotný připustit, že cokoli může být

slyšet, se dá jednoznačně rozumně vysvětlit. A tak během kolaudačního večírku, na který přijde jejich kamarádka Lauren se svým novým partnerem Benem, po pár skleničkách vína padne rozhodnutí, že všichni zůstanou vzhůru. Až do 2:22, kdy se uvidí...

Česká premiéra proběhla v pražském Činoherním klubu v září 2023.

Neil Simon (USA)

ZTRACENI V YONKERS (Lost in Yonkers)

přeložil Pavel Dominik

4 m, 3 ž

tragikomedie

Čeněná hra slavného amerického dramatika s velkou dávkou humoru. Příběh o hledání osobní svobody, o dospívání, o lidech, kteří zraňují druhé, protože se jinak neumí bránit světu, který je daleko brutálnější a cyničtější než oni sami. Léto 1942. Patnáctiletému Jayovi a o dva roky mladšímu Artymu končí bezstarostné dětství. Musí se vyrovnat nejen se smrtí matky, ale i s novým životem u přísné babičky na newyorském předměstí Yonkers. Oba kluci se stávají svědky jejího bezcitného chování ke zbývajícím členům rodiny a brzy zjišťují, že ani zmrzlinové poháry nejsou tak ledové jako vztahy kolem nich. Naštěstí přijíždí strýček Louie. Ale proč se na něho vyptávají místní mafiáni?

Česká premiéra proběhla v lednu 2024 v ostravském Národním divadle moravskoslezském.

Tom Stoppard (Velká Británie)

EGBDF – KDO SE NALADÍ NA SPRÁVNOU NOTU (Every Good Boy Deserves a Favour)

přeložila Zuzana Josková

5 m, 1 ž

Hra plná svérázného jazykového humoru, autorské hravosti a vtípu, ale zároveň jasně odsuzuje totalitní praktiky, které zbavují člověka jeho osobnosti a pevných postojů.

Dva muži v psychiatrické léčebně. Ivanov je skutečný pacient, schizofrenik, kterému v hlavě zní orchestr. Je skálopevně přesvědčen, že je jeho dirigentem. Alexandr sem byl umístěn násilně pro své politické názory. Dva pacienti, dvě rozdílné reality. Alexandra navštěvuje lékař. Může být z psychiatrie propuštěn; stačí jen říct, že jeho kritika systému je důsledkem jeho chorého mozku. Jak se k tomu postaví Alexandrův syn Saša, který je vystavován manipulaci myšlení ze strany své učitelky?

Česká premiéra proběhla ve spolupráci s Filharmonií Bohuslava Martinů v Městském divadle Zlín v dubnu 2024.

Z němčiny

Elfriede Jelinek (Rakousko)

UDÁNÍ OSOBY (Angabe der Person)

přeložila Jitka Jílková

1 m, 3 ž (premiérové obsazení)

Vyšetřování kvůli daním, které je již sice dávno pozastaveno, ale které prohledalo i ty nejintimnější e-maily, se pro Elfriede Jelinekovou stává příležitostí k ohlédnutí za její „životní kariérou“. Literární formou vypráví příběh židovské části své rodiny. Její osobní údaje jsou opakovaně prokládány zprávami o osudech příbuzných, kteří museli v době nacismu uprchnout z Rakouska či byli deportováni a zavražděni. Soukromý finanční případ zároveň vede k úvahám o globálních kapitálových tocích. Jak velký zisk mají státy z vyvlastněného židovského majetku dodnes? A naopak, kolik nacistických celebrit bylo po roce 1945 bez námitek odškodněno? A jaké jsou současné modely úspor daní nebo evidentní skandály s finančními podvody?

Elfriede Jelineková, stejně autobiografická jako zobecňující, stejně sarkastická jako rozzlobená, si ve své hře vyřizuje účty nejen sama se sebou, ale i se společnostmi, která se více zajímá o pachatele než o své oběti, a sleduje - což je leitmotiv jejího díla, k němuž se zde vrací silněji než kdy jindy – „cesty peněz jako jedné z největších záhad moderní ekonomiky, bezedné jámy, v níž všechno končí“.

Hra byla uvedena v prosinci 2022 v Deutsches Theater Berlin a patřila mezi finalisty soutěžní přehlídky Mülheimer Theatertage 2023.

Ödön von Horváth - Carl Philip von Maldeghem (Německo)

MLÁDEŽ BEZ BOHA (Jugend ohne Gott)

přeložila Jitka Jílková

9 m, 5 ž (možnost zdvojení rolí)

dramatizace románu

„Když se přestane ctít charakter a začne se vyžadovat poslušnost, odchází pravda a přichází lež.“

Mladý učitel chce přesvědčit své žáky o humanistických principech rovnosti všech lidí. Je však konfrontován s fašistickým smýšlením své třídy. Na scéně se objevuje i uvědoměle smýšlející otec jednoho z žáků, jenž napadne učitele ohledně jeho poznámky v diskuzi o koloniích, že černoši jsou taky lidé. Učitelovo místo začíná být ohroženo, mezi ním a třídou vzniká nenávistná atmosféra.

Na přípravném táboře na vojenskou službu již tak napjatá situace eskaluje. Učitel se snaží tajným pátráním objasnit loupež. Poškodí skříňku jednoho z žáků, jenž má uvnitř schovaný svůj deník, tuto událost však ze zbabělosti zamlčí a stává se tak spoluzodpovědným na hádce mezi žáky, která kulminuje vraždou.

Román Ödöna von Horvátha vyšel v roce 1937 v exilu v Amsterdamu a autor se díky němu stal přes noc mezinárodně proslulým. Horváth ukazuje generaci mladých, jejichž morálka je určena militárními principy, a učitele, kteří zůstávají díky svému idealistickému étosu bezmocní a neschopni činu. Dílo se vztahuje svým příběhem k politickým náladám 30. let 20. století, nicméně napjetí mezi skupinovým tlakem a individuálním přesvědčením a otázka po etických dimenzích lidského bytí jsou platné nadčasově a zejména v dnešní době nabírají na aktuálnosti.

Carl Philip von Maldeghem, v sezóně 2009/10 intendant salcburského Landestheater, zpracoval román do jevištní podoby – dramatizace měla premiéru tamtéž v dubnu 2011.

Stefan Vögel (Německo)
BOTY KABELKY CHLAPI (Schuhe Taschen Männer)
přeložila Iva Michňová
3 m, 2 ž
vztahová komedie

Tessa opustila před pěti lety Ralfa, jenže teď ji pro změnu opustil rockový hudebník Rainer. Co jenom dělá špatně? Vždyť jí kromě mužů chybí jen boty a kabelky. Je v koncích a rozhodne se pro nemožné – získat zpět svého bývalého manžela. Rozjede se za ním a ubytuje se u něj přes noc. Ráno mají přijít k Ralfovi na pozdní snídani kamarádi Nadine a Eric. Jenomže ani zde není nic jako dřív a Nadine a Eric už nejsou pár - Nadine je totiž s Ralfem. Ale to je tajné, Tessa ani Eric to nevědí. Aby toho nebylo málo, není to jediné tajemství, protože Eric a Tessa toho mají také hodně co skrývat. Není náhoda, že Tessa opustila před pěti lety Ralfa a že se Nadine nedávno rozešla s Ericem. A do toho všeho se objeví Rainer. Kdo koho a proč tedy opustil? A kdo se ke komu vlastně vrací? Renomovaný dramatik Stefan Vögel opět potvrzuje, že zůstává mistrem komediálních vztahových zvrátů.

Peter Handke (Rakousko)
ZDENĚK ADAMEC (ZDENĚK ADAMEC)
přeložil Petr Štědroň
6 m, 6 ž / variabilní obsazení

Hra rakouského dramatika a nositele Nobelovy ceny za literaturu o Zdeňku Adamcovi, který se v březnu 2003 upálil u Národního muzea v Praze. Z malého českého města na půli cesty mezi Brnem a Prahou se vydává osmnáctiletý školák meziměstským autobusem do české metropole. Tam se druhý den ráno na Václavském náměstí polije benzinem a zapálí. Na stejném místě se v roce 1968 upálil student Jan Palach na protest proti okupaci Československa sovětskými vojsky. Stejně jako Palach nazval svou akci „Pochodeň č. 1“, nazval Adamec svůj dopis na rozloučenou zveřejněný na internetu „Pochodeň 2003“... Česká premiéra proběhla v Divadle Na zábradlí v prosinci 2021 v režii D. D. Pařízka.

Juli Zeh, Charlotte Roos (Německo)
ŽLUTÁ ČÁRA (Yellow Line)
přeložil Michal Kotrouš
5 m, 5 ž (možno zdvojení postav)
sarkastická komedie

Jízlivá, hořká komedie s politickým přesahem – jak vlastně v Evropě žijeme? Zatímco se do ní chtějí za každou cenu dostat uprchlíci ze severní Afriky, kteří sní o bezmezném konzumu a končí často na dně moře, jsme my, Evropané, stále více nesvobodní a manipulovatelní, i na dovolených v severní Africe máme sice vše all inclusive, ale náš pohyb je vyhrazený a omezený hotelem a plotem...

Opakujícím se absurdním motivem je v této hře kráva, která vystupuje v mnoha zápletkách příběhu, který spojuje více dějů (např. kráva spadne z nebe a potopí ve Středozezemním moři rybářský člun). Jsme svědky vyprázdněných a obskurních činností, se kterými se lze v Evropě setkat. Protestující umělkyně se nechá zavřít do klece, na aukci vydražit, je pak 14 dní v kanceláři jednoho generálního ředitele, který chce klientům dokázat, že má rád umění. Vydělané peníze z dražby tohoto „díla“ putují na podporu arabských povstalců, což v důsledku znamená podporu zbrojnímu průmyslu, který jim dodává zbraně. Webový designér se nechá na truc zatknout na letišti, protože z legrace překračuje bezpečnostní žlutou čáru, která vymezuje prostor pro cestující. Severoafrický rybář je zatčen pohraniční hlídkou u ostrova Lampedusa a je tvrdě vyslýchán – příhodu s krávou spadlou z nebe, která mu potopila člun, mu nikdo nevěří a je pokládán za teroristu. A švýcarská kráva Yvonne odejde dobrovolně z pastvy do lesa, aby tam žila jako poustevnice, což je hlavní náplní televizních zpráv. Právě tuto krávu hodlá webový manažer

dostat ilegálně letadlem do Afriky, aby tam sloužila chudým lidem. A zatímco „státní manažer“ přednáší o humanizaci kravinů ve prospěch demokratizace a individualizace krav (již žádné nedobrovolné dojení), bojují lidé v arabských zemích za svobodu, o které si myslí, že je v Evropě. Dalším dílčím příběhem je vyprávění pilota, jak se dnešní sofistikované stroje již obejdou bez pilotáže - nicméně s krávou v zavazadlovém prostoru začne být malé letadlo nestabilní, kráva musí pryč – padajíc zasáhne člun s rybáři, kteří jsou pan považováni za africké ilegální uprchlíky...

Pocit, že ve světě něco nehraje, prostupuje celým textem a autorka důmyslně spřádá jednotlivé dějové linky. Svižná satirická komedie ukazuje, jak „diskrétně“ a globálně fungují dnešní kontrolní systémy (hranice, letiště, internet) a kolik svobody obětujeme za své bezpečí.

Hra byla uvedena ve Státním divadle v Braunschweigu v červnu 2012.

Nepřeložené texty

Anglicky psaná dramatika

Penelope Skinner (Velká Británie)

LYONESSE (Lyonesse)

1 m, 4 ž

drama, tragikomedie

Talentovaná herečka Elaine beze stopy zmizela. Jako by se po ní slehla zem. Někteří dokonce spekulují, že mohla být zavražděna. A nyní je po třiceti letech zpět, připravena odhalit pravdu v rozhovoru s manažerkou filmového studia Kate. Dočká se Elaine spravedlnosti nebo zůstane její příběh v patriarchální společnosti nevyslyšen?

Hra o domácím násilí, traumatu a muži ovládaném světě dokáže být v některých momentech překvapivě odlehčená a satirická, v některých momentech objevíme autobiografické prvky, v nichž se skrze postavy zpovídá sama autorka ze svého traumatu.

Autorka je několikanásobně oceňovaná britská dramatička, mezi její nejznámější díla patří *Fucked (V prdeli)*, *Eigengrau*, *The Village Bike (Léto na kole)* nebo *Linda*, její hry bývají nejčastěji uváděny v prestižních britských divadlech jako je Bush Theatre, Royal Court Theatre či Royal National Theatre.

Penelope Skinner (Velká Británie)

ANGRY ALAN (Naštvaný Alan)

1 m

monolog o místě muže v dnešním světě

Hlavní hrdina se pokouší znovu objevit své místo ve světě s pomocí amerického Hnutí za práva mužů. Roger je rozvedený, svého dospívajícího syna vídá jen zřídka a od doby, kdy byl propuštěn z dobře placeného zaměstnání, se snaží najít svou novou cestu. Je frustrovaný a sám ze sebe zklamaný, dokud ho jednoho dne nepřivede internetový odkaz k Alanovi. Alan je internetový aktivista, kterého sice nespátříme, ale jehož ideologie toto provokativní dílo prosycuje. Alan totiž nejen prostřednictvím svého blogu Rogerovi vysvětluje, že za to, kam se jeho život ubírá, sám nemůže - že je utlačovaný, že se musí podřízovat všudepřítomné vládě žen a že podpora Hnutí za práva mužů je pro něj příležitostí, jak se konečně zařadit do společnosti.

Text zobrazuje sociální média a jejich znepokojivou náladu - začíná na facebookovém profilu antifeministického trollingu a je proložen celou řadou videí z YouTube, což dokazuje, že toto „antisystémové“ podsvětí zdaleka není jen mýtus. Text je rozdělený do kapitol, které posouvají děj hlouběji do negativních a urážeckých emocí. Postava Rogera je dokonalým průvodcem, je stejně tak zakomplexovaný a naštvaný, jakož i sympatický a vtipný. Roger nejenže vypráví svůj příběh, nýbrž přibližuje svou interpretaci i další postavy, jako by byly na jevišti s ním – třeba v závěrečné scéně, kdy předvádí přítele a jeho bývalou ženu v jejich neschopnosti se na něčem domluvit.

Autorka v této své satirě vyzývá diváky, aby přemýšleli, mluvili a jednali, zároveň odhaluje pokrytectví, které pohání podobná „hnutí“ či facebookové skupiny. Navíc nám představuje rozložené a rozhořčené lidi a ptá se, zda si za svou frustraci opravdu mohou zcela sami.

Peter Quilter (Velká Británie)

MARILYN & ME or ONCE IN A BLUE MOON (Marylin a já aneb Jednou za čas)

3 m, 2 ž

Vtipná a dojemná komedie o tom, do jakých extrémů se dostáváme, abychom nebyli sami.

Když Scott a Amy navštíví svého otce, trochu čekají, že ho najdou trochu osamělého. Nečekají však, že Harry má společnost - Marilyn Monroe.

Od smrti své ženy si totiž Harry začal představovat, že hollywoodská legenda žije v jeho domě a vede s ním živé rozhovory. Scott (suše vtipný, ale trpící úzkostí) a Amy (která s sebou přivezla i svého příliš horlivého, ale okouzlujícího přítele Maxe) musí začít nějak čelit Harryho nebezpečně výstřednímu chování a divoké fantazii. Ale aby toho nebylo málo, samotná Marilyn Monroe se s chutí pouští do všemožných akcí a konfliktů, které situaci v rodině jenom přiosťují.

Hra nabízí pět skvělých rolí, včetně hlavní mužské pro herce šedesátníka a hvězdné role pro herečku hrající Marilyn.

Chystáme český překlad.

John Patrick Shanley (USA)

BROOKLYN LAUNDRY (Prádelna v Brooklynu)

1 m, 3 ž

romantická komedie

Do Owenovy brooklynské prádelny přichází se svou skromnou zakázkou svobodná třicátnice Fran. Navzdory tomu, že Fran nepůsobí právě přístupně – zdá se, že se ještě nevzpamatovala z rozchodu s poslední známostí – padne Owenovi (asi 50) do oka. I on má za sebou traumatickou zkušenost, autonehodu, po níž má pochroumanou páteř, ale také značné finanční prostředky díky vydatnému plnění z různých pojistek. Fran sice odjíždí z města, ale Owenovi se podaří domluvit si s ní večeri po jejím návratu. Důvodem její cesty, jak se ukáže, je návštěva smrtelně nemocné sestry Trish. Silný zážitek z pobytu u jejího lůžka a také předběžné požití halucinogenních houbiček možná způsobí, že Fran se pokusí překonat Owenovy obavy, že v sexu při svém handicapu selže, a oba se ještě těžce noci intimně sblíží. Trish však umírá a druhá Franina sestra Susie naléhá, aby se k ní spolu obě vrátily. Trishina exmanžela právě zavřeli, a tak se nemá kdo postarat o Trishiny děti. Susie byla vždy odpovědnější a praktičtější než mladší Fran, jenže ani ona nepřichází jako jejich opatrovnice v úvahu. Pod vlivem opravdu drsných argumentů musí Fran zcela přehodnotit směr svého dalšího života. Fran přestane s Owenem komunikovat. Když se po týdnech znovu vydá do Owenovy prádelny s obrovským balíkem špinavého prádla, musí překonat jeho pochopitelnou ublíženost. Ještě horší situace nastane, když musí Owena postavit před hotovou věc, a sice, že se Fran musí přestěhovat a starat se o dvě děti své zemřelé sestry a brzy i o nezletilého syna Susie, která také umírá. Owena raní to, že o věci rozhodla bez něho, byť tak učinila pod vlivem jeho předešlého poněkud cynického vtipkování o nákladné výchově dětí. Jak se ale ukáže, i Fran má důvod, proč dát Owenovi ještě šanci. Čeká jeho dítě.

Autor znovu po úspěchu své „irské“ milostné komedie *Pryč z Mullingar* (u nás uvedlo Jihočeské divadlo) nechává vyrůst romantickou zápletku z okolností spíše tragických. V nich nechává jednat obyčejné hrdiny svých her a díky významově bohatým dialogům objevuje „perličky na dně“ jejich životů.

Světová premiéra hry se konala v newyorském Manhattan Theater Club v únoru 2024.

Na českém překladu se již pracuje.

Bruce Norris (USA)

A PARALLELOGRAM (Rovnoběžník)

2 m, 2 ž

černohumorné drama

Kdybyste znali svůj osud - přijali byste ho? Nebo byste se pokusili ho změnit?

Černohumorná hra s temnými až mystickými podtóny se odehrává v současnosti v různých časových rovinách. Bee je totiž mladá žena, která věří, že má zvláštní schopnost vidět budoucnost a možná ji i změnit. Rozhodne se proto změnit svůj osud - a možná i celý svět. A tak se pouhým stisknutím ovladače na televizi očitáme v časové smyčce, v různých časech. Na scéně se tak postava Bee zdvojí (Bee a Bee 2) a začne vůči sobě vykazovat určité odchylky v chování i v oblečení (situace se opakují s drobnými obměnami, např. při míchání karet u stolu). Dějištěm první roviny hry je ložnice Jaye a Bee v přízemním bytě, druhá rovina se odehrává v nemocničním pokoji s antiseptickým vzhledem, třetí rovina nás vrátí opět do bytu, kde ovšem vládne nepořádek, nakonec je tento byt opět jako na začátku a časová smyčka se tak uzavírá...

Hra byla s úspěchem uvedena v divadle Steppenwolf v Chicagu v srpnu 2010.

Hra se právě překládá do češtiny.

Kate Sumpter (Velká Británie)

SPIN (Rotoped)

1 ž

one woman show / tragikomedie

Temně komediální výklad kapitalistické společnosti, která je posedlá spojováním morálky s našimi těly. Rotoped jako naše společnost, ženoucí se za výkonem a dokonalostí.

Diváci se připojí k ambicióznímu instruktorce spinningu, jejíž nadšené pokusy o vytvoření dokonalé lekce ztroskotají na vynucené cestě za sebezpoznáním. To, co začíná jako průměrná lekce spinningu s přiléhavým sportovním oblečením a sexy rytmy, se brzy stává jakousi noční můrou a instruktorka si musí pokládat různé velké otázky: skutečně tato práce, kterou má ráda, lidem pomáhá? Proč si nemůže vzpomenout na jeden divný sen? A slyší občas někdo jiný než ona výkřiky hrůzy?

Premiéra proběhla v londýnském divadle Arcola v lednu 2024.

Simon Stephens (Velká Británie)

VANYA (Váňa)

1 m / 8 postav (4 m, 4 ž)

Text *Strýčka Váni* je už třetí adaptací Čechova, do které se Simon Stephens pustil (směrem na západ a k současnosti už takto posunul *Racka* a *Višňový sad*). Autor dal postavám anglická jména (Maureen či Liam) a děj situoval někam na irskou farmu. Ze sebestředného, ale obdivovaného vědce se stal filmový režisér, kdysi slavný, ale teď dávno za zenitem, a doktorova láska k lesu a životu v něm se změnila na odhodlaný postoj ochránce přírody, který je ve svém nadšení a boji poněkud osamocen.

Praktické zkrácení názvu na *Váňa* vystihuje Stephensův i přístup k vlastní adaptaci textu. Nepouští se do zásadních změn, ale ujímá se postav a jejich propletených vztahů tak, aby nezankl žádný důležitý motiv, žádný detail a aby byly jednotlivé situace dobře čitelné a emočně působivé. Zachovává veškeré důležité momenty dramatu o milostného čtyřúhelníku, o vzájemném nepochopení, přehlíženém sebeobětování, o neovladatelném, až ponižujícím milostném citu k osobě, která absolutně nesplňuje parametry jindy kladené na ostatní. A především dává jednoznačně vyznít závěru, že těm, kteří nejsou dostatečně oslniví, nezbyvá než smířit se s tím, že budou vždycky hrát druhé housle, a že je pro ně jedinou cestou umrtvit svá nespelnitelná očekávání v každodenní práci a doufat, že i takto se dá prožít dobrý život, kterého snad nebudou na jeho konci litovat.

Text měl premiéru v roce 2023 v divadle Duke of York Theatre v Londýně. Režisér Sam Yates se rozhodl inscenaci pojmout jako divadlo jednoho herce a všech osm rolí, s velkým úspěchem, svěřil vynikajícímu irskému herci Andrewu Scottovi.

Dennis Kelly (Velká Británie)

REGRESSION (Regrese)

variabilní obsazení

Když cesta vpřed selže, zbývá už jen cesta zpět. V tomto textu se pět lidských generací rozhodne vypořádat s čím dále více složitým světem a udělat krok zpět ve snaze najít alternativu k nepřehlednému globalizované světu. Ve snaze vrátit se k obyčejným a snažším životům přistupují k ignoraci a destrukci okolního světa.

Autor je známý pro své provokativní a temné divadelní hry, jeho práce se často zabývá kontroverzními tématy, jako je násilí, morálka a lidská psychika. Mezi jeho neznámější díla patří *Love and Money* či *Debris*. Kellyho dramatický styl je často charakterizován ostrým dialogem a napětím, které udržuje diváky v tenzi po celou dobu představení. Je také spoluautorem scénáře k úspěšnému televiznímu seriálu *Utopia*.

Hra vznikla pro pro divadlo Berliner Ensemble, kde měla v listopadu 2021 světovou premiéru pod německým názvem *Der Weg zurück* (Cesta zpět).

Lauren Gunderson (USA)

ANTHROPOLOGY (Antropologie)

4 ž

drama o AI

Merril přišla o svou mladší sestru Angie, ta před rokem beze stopy zmizela. Aby se Merrill vypořádala s těžkou ztrátou, vytvořila umělou inteligenci pomocí dat z mobilu své sestry. Umělá inteligence tak ví o Angie úplně všechno. Díky tomu dokáže dokonale replikovat její chování, hlas, ale také podobu, která se zobrazuje na monitoru. S pomocí poskytnutých lokací, textových zpráv a záznamů o bušení jejího srdce brzy zjistí, že úplně beze stop Angie nezmizela. Zanechala po sobě stopy digitální. Tak začíná detektivní pátrání po ztracené sestře.

Hra vypráví o nadcházející éře umělecké inteligence, americká autorka v ní odhaluje potencionální výhody, ale také úskalí této rychle se vyvíjející technologie. Jak může lidstvu umělá inteligence pomoci a jak jí může ublížit? Kolik se toho dá zjistit z našich digitálních stop? A je morální vytvářet virtuální repliky našich blízkých? Na všechny tyto otázky se autorka velmi kreativním způsobem vyptává v tomto dramatu.

Zajímavý text napsala dramatička a scénáristka žijící v San Franciscu, jež se ve své práci zaměřuje především na silné ženské postavy. Mezi její nejslavnější díla patří *I and You*, *Émilie: La Marquise Du Châtelet Defends Her Life Tonight*, *Parts They Call Deep* and *Background* a *We Won't Sleep*. Je dvojnásobnou vítězkou Steinberg/ATCA New Play Award.

James McDermott (Velká Británie)

JAB (Pigáro)

1 m, 1 ž

černá komedie

Příběh svých rodičů z dob covidového lockdownu přetavil mladý britský dramatik v černou komedii, v níž se autenticita snoubí s jeho dramatickým umem.

Anne a Don vychovali dva syny a zdá se, že doposud je společný život baví. Jejich každodenní vzájemné výpady jdou sice místy dost na tělo, ale zatím se pohybuji v rovině trochu drsnějšího škádlení. Anne totiž

pracuje ve svých osmapadesáti na plný úvazek ve státním zdravotním systému NHS a táhne finančně dům i domácnost. A nejspíš i dotuje „podnikání“ svého šedesátiletého manžela Dona, majitele starožitnictví. Jak ovšem obětí covidové pandemie v Británii rychle přibývá, Annino pracovní nasazení se stupňuje. Don musel svůj krátek naopak zavřít a postupně docela ztrácí sociální vazby. Vyčerpaná Anne ho marně přemlouvá, aby pustil nájem a krátek zlikvidoval. Don, zakládající si na svém mužském individualismu začíná být agresivnější, a to i v sexuální oblasti. K dovršení všeho se z něho stane antivaxer. Očkovat se odmítá nechat navzdory tomu, že patří k ohrožené skupině a že žije se ženou, jež je nákaze vystavena každodenně. A když nakonec opravdu onemocní, zarputile odmítá včasnou léčbu. Když ho Anne konečně dostane do nemocnice, je pozdě.

Metodou stále se zkracujících, tu komických tu na dřevě jdoucích scén „z manželského života“ staví dramatik ne netypický obraz rozpadu jednoho vztahu mezi mužem a ženou na prahu stáří.

Světovou premiéru hry uvedlo s velkým úspěchem u kritiky londýnské Finborough Theatre v únoru 2024.

David Henry Hwang (USA)

M. BUTTERFLY (M. Butterfly)

4 m, 3 ž

drama

René Gallimard je vězněn za velezradu. Ve své cele dokáže myslet jen na dokonalou ženu - na čínskou operní zpěvačku Song Liling, kterou poznal jako francouzský diplomat v Pekingu. René jí propadl a vyzradil státní tajemství. Song ovšem není tím, za koho se vydává. Čínské ženy mají zakázáno vystupovat na jevišti, takže je Song ve skutečnosti muž převlečený za ženu, a navíc špion čínské tajné služby.

Hra zkoumá otázky genderové proměnlivosti a geopolitické vztahy mezi Západem a Východem. Autor hru napsal v první verzi v osmdesátých letech minulého století, poté ji v roce 2017 přepsal pro uvedení na Broadwayi – v přepracované verzi nabývá příběh nové rezonance díky politickým a společenským změnám 21. století. Hra též získala bezpočet ocenění, především je třeba zmínit získané ocenění Tony Award a finálovou nominaci na Pulitzerovu cenu. Hra se také dočkala filmového zpracování. Autor byl na Pulitzerovu cenu nominován celkem třikrát, kromě *M. Butterfly* získal nominaci také za texty *Yellow Face* a *Soft Power*. Ve své práci se zabývá především svými čínsko-americkými kořeny.

Sue Smith (Austrálie)

THE WEEKEND (Víkend)

1 m, 3 ž, loutkář

adaptace novely Charlotte Woodové

Hra je adaptací stejnojmenné novely Ch. Woodové, která byla v roce 2019 nominována na cenu Stella Prize.

Čtyři ženy se znají už desítky let a pojí je dobré, starostlivé a upřímné přátelství. Avšak Sylvia zemřela, a když se

zbývající tři sejdou, aby vyklidily její dům na pláži, zjistí, že možná jejich přátelství až tak upřímné nebylo. Adele, kdysi známá herečka, Wendy, vysoce postavená akademička, a Jude, která vede vyhlášenou restauraci, se dozvídají věci, které měli zjistit už dávno. Uvědomují si, že je rozdíl mezi stárnutím a zmoudřením. Navíc jim dělá společnost starý pes Finn (v inscenaci loutka), který je tichým svědkem toho, jak se staří udržet mladé, jak jsou i ve svém věku pošetilé a jak nakonec stále vřelé je jejich přátelství. Autorka napsala. „*Je to hra o přátelích a přátelích mých přátel, i o našich matkách a dcerách, tetách i neteřích.*“

Hra vyžaduje tři herečky, jednoho herce a loutkáře/loutkářku. Premiéra proběhla v Upstairs Theatre v srpnu 2023.

Německy psaná dramatika

Volná trilogie

Marius von Mayenburg (Německo)

EX (Bývalka)

1 m, 2 ž

komorní drama / tragikomedie

První část volné trilogie (*Ex - Ellen Babić - Egal*) o křehkých partnerských a mezilidských vztazích.

Daniel a Sibylle, manželé se dvěma dětmi, oba s dobrou kariérou, se usadili v životě vyšší střední třídy, z něhož se pozvolna vytratila láska a naopak přibýly výčitky a zášť. Jednoho dne se Daniel opět vrátí pozdě domů a zavolá mu jeho bývalá přítelkyně Franziska - zdá se, že pevná fasáda, kterou se snažil během hovoru udržet, se hroutí. A když se dokonce Franziska objeví ve dveřích bytu, začne hořce komická hra o moc, pravdu a zradu, na jejímž konci není vítězů...

Komorní drama bylo uvedeno ve Stockholmu v divadle Riksteater v roce 2021.

Připravujeme český překlad.

ELLEN BABIĆ (Ellen Babićová)

1 m, 2 ž

komorní psychodrama

Hry autora a režiséra Mariuse von Mayenburga se vyznačují psychologickou přesností dialogů, situační ironickou komikou a aktuálností i palčivostí konfliktů, které řeší.

Astrid je učitelka a žije s Klárou, svou mnohem mladší partnerkou. Jednoho dne se ohlásí na návštěvu její nadřízený Balderkamp - má jít o neformální setkání, možná u sklenky vína, ale Klára tomu příliš nevěří. Koneckonců stále učí na škole, kde se s Astrid seznámila, když byla ještě žačkou. A tak se onoho večera postupně ukazuje, že oddělování profesního a soukromého života a minulosti a přítomnosti je stále větší iluzí. A pak je tu ještě jakási Ellen Babić...

Psychologický thriller o křehké síti mezilidských závislostí, rozbitých jistot, zneužívání moci a dynamice, která funguje ve všech našich vztazích. Hra byla uvedena v berlínském divadle Berliner Ensemble v únoru 2024.

Připravujeme český překlad.

EGAL (To je fuk)

1 m, 1 ž

komorní drama / tragikomedie

Třetí, závěrečná část volné trilogie (*Ex - Ellen Babić - Egal*) o křehkých partnerských a mezilidských vztazích.

Simone se vrací ze služební cesty, její partner Erik má však špatnou náladu – ona si vybudovala úspěšnou kariéru, zatímco on se stará o děti a živí se redigováním a překládáním pro nakladatelství. Erik má pocit, že se mu kvůli rodinným závazkům nedaří nejen kariéru, ale i v ostatních směrech. A Simone má zase pocit, že se ve stísněné rodinné atmosféře pozvolna dusí...

Chtěli být alternativní a postupně si hořce uvědomují, že rovnost a úspěch v práci a spokojená rodina jsou jen volné sliby kapitalismu. Dárek, který Simone přivezla, a náhle zvonící mobil obrátí vše naruby - co je pro oba důležité, co jim není fuk a na čem naopak nezáleží?

Tragikomické komorní drama bylo uvedeno v Národním divadle v islandském Reykjavíku v roce 2023.

Elfriede Jelinek (Rakousko)

SONNE / LUFT (Slunce / vzduch)

Variabilní obsazení (např. 3 m, 3 ž)

Slunce pálí - a spolu s ním hoří lesy, vysychají celé plochy země, zatímco jinde stoupají hladiny moří nebo se toky vylévají ze svých břehů a všechno zaplavují. Slunce se tomu všemu směje, radost má i vzduch, konečně se bude moci brzy znovu nadechnout, zbavený všech nečistot, kterými byl zatížen. Bude stačit, když se lidé sami postupně odstraní. Dlouho si mysleli, že mohou přírodu ovládat a neomezeně ji využívat. Nicméně příroda vrací úder - s klidem a nemilosrdnou drsností se mstí za to, co jí bylo za celá ta staletí způsobeno. Může se vlastně příroda mstít? Jak se ukazuje, nemá lidské vlastnosti a je naprosto jiná než lidé, je neznámá a nepochopitelná.

Aniž by autorka být jen jednou použila termín „klimatická změna“, pokouší se - nejprve v monologu psaném výhradně z perspektivy slunce, poté v polyfonním pojednání o vzduchu - vnést do přírodních živlů řád – jak sama píše, „i kdyby to mělo být to poslední, co udělám“. Nevyhnutelně končí v nemožnosti přesného vyjádření, výmluvně naráží na hranice svého jazyka, který omezuje i hranice našeho myšlení a jen stěží může postihnout možný konec světa.

„Velkolepý text o o vymírání přírody způsobeném lidmi.“ (Spiegel Online)

„Možná zatím nejoriginálnější příspěvek divadla k problematice klimatické změny... protože autorčino slunce nelze zapráhnout do žádné káry.“ (Nachtkritik)

Hra byla uvedena v prosinci 2022 ve Schauspielhaus Zürich, poprvé v Rakousku v říjnu 2023 ve Schauspiel Graz a poprvé v Německu v říjnu 2023 v Theater Baden-Baden.

Nora Abdel-Maksoud (Německo)

DOPING (Dopink)

3 m, 2 ž

černá komedie o kapitalismu

Jaký dopink potřebujeme, abychom dosáhli v éře liberálního kapitalismu a rozbujelého sociálního státu co největšího výkonu?

Ambiciózní oblastní politik si na „zazobaneckém“ ostrově Sylt vybudoval kariéru – i on věří v zákony volného trhu, i on ví, že politika je maraton, nikoli sprint. Jenže později se v předvečer konce své volební kampaně zhroutí. Jeho tým dělá vše pro to, aby ho během jednoho dne dostali zpět do formy a na vrchol výkonnosti, proto ho odvezou na tajnou soukromou kliniku, kde ovšem panuje neobvyklý personál a podivné metody. Co tam čeká na neoliberála, obhájce volného trhu a kritika sociálního státu, když je sám závislý na podpoře?

Černohumorná komedie o kariéře, limitech lidských těl a sociální péči v éře kapitalismu byla uvedena v dubnu 2024 v Münchner Kammerspiele.

Felicia Zeller (Německo)

DIE GLÄSERNE STADT (Skleněné město)

7 m, 3 ž

adaptace *Revizora* N. V. Gogola

V Gogolově komedii si městští hodnostáři skvěle rozumí, obchod a politika se produktivně proplétají prostřednictvím korupce, jedna ruka myje druhou, náhle však přijíždí neúplatný státní auditor, aby provedl kontrolu účetnictví, a v eldorádu pochybných dohod propuká panika. Když se v hotelu ubytuje cizinec, začne groteskní soutěž v uplácení.

Autorka této adaptace přenáší děj do dnešního Německa, do města, kde se dobře žije: navzdory miliardovým skandálům se trvale daří udržovat image slušné správy, lidé rádi poučují ostatní o „dobrém

vládnutí" a sami nechávají miliardy mizet kdesi v mlze. Co by se stalo, kdyby se to, co má zůstat skryto, odhalilo?

N. V. Gogol se proslavil přinejmenším stejně jako svými divadelními hrami a novelami i svým humorem, který zůstal nedostižným vzorem pro celé generace autorů. A dramatička Felicia Zeller získala zkušenosti s absurdním světem politického a firemního zločinu již ve své úspěšné komedii *Der Fiskus* (česky Finančák). Propojením obého vznikla třaskavá politická satira a jízlivá komedie o tom, kdo řídí dnešní svět.

Invenční adaptaci uvedlo divadlo Deutsches Schauspielhaus v únoru 2024 v režii Viktora Bóda, Gogolova obdivovatele.

Krystian Martinek (Německo)

JE BESSER ICH DICH KENNE (Čím líp tě znám)

2 m, 2 ž

komedie o umělé inteligenci

Dalo by se žít s robotem?

Po třiceti letech manželství už toho má Jessica dost. Posledních několik let žili s manželem Peterem prakticky vedle sebe, aby to takhle nepokračovalo do konce života, navrhla Jessica rozvod. Jejich kamarádka Sandra má být jejich právníčkou a vyřídit všechny formality. Jessica se odstěhuje do moderního bytu a už má nového partnera, se kterým chce žít. Nikdo netuší, že atraktivní Nick není člověk, ale nejmodernější androidní robot. Jeho algoritmus je navržen tak, aby uspokojil všechny Jessičiny potřeby a ochránil ji před všemi nebezpečími.

Sandra, která se chce s novým přítelem své kamarádky seznámit, toto Jessičino tajemství též nezná. Velmi na ni zapůsobí Nickova dokonalost a péče o Jessiku. Není pochyb o tom, že Sanda by si nepřála nic jiného než partnera, jako je Nick, který by jí splnil každé přání. Když Jessičin stále ještě manžel potká před rozvodovým řízením svého soka a chce se s ním pěkně a narovinu utkat, nemá logicky příliš velkou šanci. Nick je po všech stránkách dokonalý, našťvaný Peter uzná porážku a zklamaně odchází. Ale to ještě není všechno, Peter to jen tak nenechá...

Zábavná komedie klade otázku, zda je dokonalý vztah skutečně žádoucí a jaké důsledky může mít extrémně dokonalý partner. S velkou dávkou humoru a s lehkostí, ale také s důrazem na aktuální téma umělé inteligence, text ukazuje, co se může stát, když se snažíte zdokonalit lásku a život.

Připravujeme český překlad. Máme k dispozici i anglický překlad.

Kristof Magnusson (Německo)

EIN MANN DER KUNST (Muž umění)

4 m, 2 ž (více postav)

komedie, satira

Slavný malíř, který žije v ústraní na zámečku na Rýně, milovníci umění, kteří ho zbožňují a chtějí mu postavit muzeum: setkání, které osvětluje vrcholy a pády kulturního průmyslu, je stejně veselé, vtipné a pravdivé jako zřídka kdy čtivé.

Pratz je umělec staré školy, který odmítl jakékoli přivlastňování ze strany uměleckého byznysu. S jeho obrazy se obchoduje, je světově proslulý, ale stáhl se z veřejnosti. Nechce mít nic společného se světem, ale vlastní posmrtná sláva mu leží na srdci, a tak souhlasí s přijetím sponzorského sdružení muzea, které chce plánovanou novou budovu věnovat výhradně jeho dílům.

Členové podpůrného spolku muzea se sice na významu Pratzeho neshodnou, ale cítí se velmi poctěni, když jim je přislíbeno exkluzivní setkání s malířem a návštěva jeho téměř legendárního zámečku na Rýně - a ta se skutečně uskuteční. Jak milovníci umění při tomto setkání se svým idolem postupně ztrácejí klid, když jim mistr vyrazí dech nedokonalostí světa i svou vlastní, rafinovaně inscenuje vlastní velikost, shazuje umělecký byznys a zároveň ho prosazuje.

O tom všem vypráví autor s velkým mistrovstvím a osvětluje mělčiny našeho kulturního byznysu. Zábavná i satirická hra byla uvedena v divadle Staatstheater Kassel v dubnu 2022.
Český překlad se již připravuje.

Roman Riklin, Michael Elsener (Švýcarsko)

VIER WERDEN ELTERN (Dítě ve čtyřech)

2 m, 2 ž

komedie o početí a duhové rodině

Binja a Samy se již léta snaží počít dítě, přestože se pokoušeli o umělé oplodnění, kvůli Samyho problémům s plodností se jim to nepodařilo. Jejich mužští přátelé, pár Nico a Janosh chtěli adoptovat dítě, ale úřady jejich žádost zamítly. A tak se při společné večeři zrodil nápad založit společnou rodinu. Nápad šel ještě dál a manželé doufají, že darováním spermatu jednoho z gayů se jim splní přání mít dítě a navíc vytvoří velkou „duhovou“ rodinu. Vše to vypadalo ideálně, jenomže jak už to v dobrých komediích bývá, jsou budoucí rodiče brzy konfrontováni s obtížnými otázkami, na které neexistují jednoduché odpovědi. A jelikož Binja kvůli traumatickým zkušenostem s hormonální terapií a inseminací trvá na přirozeném oplodnění, skončí brzy tato svérázná čtveřice na rozkládacím gauči, aby se pokusila počít vysněné dítě...

Společné rodičovství, náhradní mateřství a umělé oplodnění – autoři ve své drsnější komedii přinášejí aktuální a kontroverzní témata a dotýkají se nejednoho tabu, zároveň nutí své postavy vyrovnávat se s naprosto nepředvídatelnými situacemi. Dynamická hra plná překvapivých zvrátů, která vybízí k přehodnocení dosavadních rodinných vzorců, které již často vůbec nefungují.

Svérázná komedie byla uvedena v Theater am Hechtplatz v Curychu v lednu 2023.

Dieter Woll (Německo)

VITAMIN-C-VERGIFTUNG IN AMSTERDAM (Otrava vitamínem C v Amsterdamu)

1 m

groteskní monolog

Podtitul tohoto zábavného monologu zní „příběh muže, který měl je jeden příběh aneb triumf fantazie“. Co má „potlesk“ společného s „potem“ a „leskem“? Nic? Ale kdeže! Lidstvo si myslí, že všechno zná, ale je na omylu. Hrdina tohoto monologu se zdá být trochu mimo po prohýřené noci – nebo se zde ocitl zničehonic důsledkem výbuchu vesmíru? Neví to ani on sám. Nicméně se snaží zabavit společnost, mluví o svém životě a existenci světa obecně, jeho banální příběhy končí často absurdně a katastrofálně. A vše mělo osudový počátek v Amsterdamu, kde se náš hrdina otrávil vitamínem C. Naprosto zoufale (pro diváka však naprosto vtipně) putuje svými vzpomínkami a navíc dokazuje, že žádný historický milník nemusí být jednoznačný, stačí jen dostatečně pokřivit perspektivu a pak se dívat hodně zblízka. To je neobyčejně zábavné, bizarní, vtipné a zároveň se tím zpochybňuje celá historie světa a domnělá fakta.

JE Z ČEHO VYBÍRAT

- archiv starších Listů z Aura-Pontu najdete [zde](#)
- celou naši nabídku her najdete v našem rozsáhlém katalogu [zde](#) – můžete využít i pokročilé vyhledávání např. dle počtu postav, žánru, jazyka...
- připravili jsme pro vás i speciální tematické nabídky - [zde](#) (např. hry pro určitý počet postav, dramaturgie, hry pro amatérské spolky, muzikály...)